

کار با پلیس برای مقابله با خشونت علیه زنان و دختران

Photo: jpgon/bigstockphoto.com

برگردان میترا پهلوان از زنان سازمان ملی

مداخلات باید با توجه به محتوی موضوع انجام گیرد تا نتایج بهتری حاصل شود. این مداخلات هرگز و تحت هیچ شرایطی نباید به قربانی صدمه‌ای وارد کند: عدم آسیب‌رسانی

- تلاش‌های امنیتی باید قربانی - محور باشد
- برنامه باید ساختاری سلسله‌مراتبی داشته باشد
- پلیسی برای انواع خشونت علیه زنان باید مطمئن باشد که خشونت تحت هیچ عنوانی پذیرفتنی نیست
- برنامه‌ها باید ارتباطات باز داشته باشند تا قربانیان و گروه‌های اجتماعی را توانمند سازد
- تلاش‌ها باید هم به طور منفرد و هم به صورت مجموعه‌ای از برنامه‌ها در کنار هم ادامه داشته باشد

علاوه بر اصول راهنمای کلی که باید برای تمام برنامه‌ریزی‌های مرتبط به خشونت علیه زنان در نظر گرفته شود، اصول زیر را در کار با نیروهای پلیس باید در نظر داشت.

مداخلات باید با توجه به محتوی موضوع انجام گیرد تا نتایج بهتری حاصل شود. این مداخلات هرگز و تحت هیچ شرایطی نباید به قربانی صدمه‌ای وارد کند: عدم آسیب‌رسانی

دانستن در مورد عناصر کلیدی در رابطه با خشونت علیه زنان برای جلوگیری از وارد آمدن صدمه بیشتر به قربانیان و یا افزایش ریسک خشونت بسیار مهم است.

در اقدامات اولیه باید به پیش‌فرض‌هایی که در نظر گرفته می‌شود توجه شده و بر درک تجربه‌های خاص قربانیان تمرکز شود. تمام پیامدهای احتمالی باید بررسی شوند.

برای مثال رفتار تبعیض‌آمیز پرسنل حمایتی و پلیس می‌تواند زنان بسیاری را از مراجعه به پلیس بازدارد و یا آنها را به موقعیت خشونت آمیز بازگرداند. برنامه‌های حمایتی می‌توانند برای فهم بهتر ریسک‌های موجود در اقداماتشان (هرگونه آسیب ناخواسته) مورد استفاده قرار گیرد. برای نمونه مشارکت دادن گروه‌های حمایتی زنان می‌تواند به پلیس کمک کند تا حساسیت بیشتری نسبت به تجربه‌های قربانیان داشته باشند و کارهای لازم برای محرمانه نگه داشتن اطلاعات قربانیان را تمرین کنند. برای مثال گرفتن اظهارات از قربانی را به صورت خصوصی و بدون حضور دیگران انجام دهند. در تمام مراحل باید پیامدهای هر عملی مدنظر قرار گرفته شود. (برای مثال فهمیدن مزایا و معایب دستگیری خشونت‌گر در مواردی که خشونت خانگی اتفاق افتاده است). این موارد کمک می‌کند تا تمهیدات عملی اتخاذ شده، زنان و دختران را در معرض خشونت کمتری در آینده قرار دهد و امنیت آنها را در سطح وسیع تری تضمین کند.

تلاش‌های امنیتی باید قربانی-محور باشد

احترام و حفاظت از حقوق زنان و دختران باید در رأس فعالیت‌های نیروهای امنیتی و پلیس قرار گیرد.

پرسنل باید به اصل محرمانه نگاه داشتن اطلاعات و تصمیمات زنان احترام بگذارد: برای مثال اگر زنی تصمیم گرفت که از خشونت‌گر یا همان متهم حادثه شکایت نکند و یا در دستگیری او مشارکت نداشته باشد. تمرکز بر روی قربانی نیازمند این است که پرسنل و قوانین در مورد تهدیدات فوری و مداومی که زنان قربانی خشونت با آنها روبرو هستند، آگاه باشند.

در مواردی که زن با فرد خشونت‌گر در یک خانه زندگی می‌کند، تعیین مکانی امن که زن در آن احساس امنیت کند از اولین کمک‌هایی است که باید انجام گیرد و بعد از آن برنامه‌ریزی برای امنیت زن. در مواردی که خشونت و بهره‌کشی جنسی وجود دارد، جان زنان و دختران از طرف باندهای تبهکاری یا قاچاق در خطر است. اگر زن شکایت کرده باشد ولی هیچ حمایت امنیتی را دریافت نکرده باشد، ممکن است او را به مکان دیگری منتقل کنند که این خطر بزرگی برای زن است. موارد دیگر خشونت نیز به اقدامات امنیتی مشابهی نیاز دارد، برای مثال دسترسی به خانه‌های امن و پناهگاه‌ها برای زنانی که ممکن است قربانی خشونت‌های ناموسی شوند.

برنامه باید ساختار سلسله‌مراتبی داشته باشد

تمرینات جدید و ایجاد مهارت زمان بر است. اقدامات عملیاتی گسترده (دوره‌های آموزشی، بهبود زیرساخت‌ها و ایجاد پروتکل‌ها) لازم است که اجرا شوند. ساختار سلسله‌مراتبی نیروهای پلیس می‌تواند برای تسریع تغییرات و ایجاد تعهد در میان پرسنل استفاده شود. ایجاد تغییرات سیستماتیک به منظور بهبود قوانین و اقدامات عملی برای تاثیر حداکثری نیز باید در دستور کار باشد.

پلیسی برای انواع خشونت علیه زنان باید مطمئن باشد که خشونت تحت هیچ عنوانی پذیرفتنی نیست

فعالان حوزه امنیتی از پلیس‌ها، سربازها که به صورت انفرادی یا گروهی در زمینه‌های آزار جنسی، استثمار جنسی، قاچاق انسان و خشونت خانگی فعالیت می‌کنند تشکیل می‌شود. این موارد نقض حقوق بشر به علت ساختارهای فرهنگی تبعیض‌آمیز در جامعه، طبیعی و قابل قبول تلقی می‌شوند. پرسنل در تمام سطوح باید در برابر هرگونه خشونتی که انجام داده‌اند مانند شهروندان دیگر پاسخگو باشند. اگر پلیس به درستی در برابر تمام انواع خشونت بایستد، تعداد بیشتری از زنان موارد خشونت را گزارش می‌کنند و ارتباط بین گروه‌های اجتماعی و پلیس بیشتر می‌شود که خود باعث افزایش اثرگذاری نهادهای امنیتی و اجرای قانون می‌شود.

برنامه‌ها باید، ارتباطات باز، داشته باشند تا قربانیان و گروه‌های اجتماعی را توانمند سازد

بی‌اعتمادی به پلیس و ارتباطات محدود که غالباً بین پرسنل کم اطلاع و سازمان‌های حمایت از زنان و یا قربانیان وجود دارد. پلیس باید رابطه باز و گسترده‌ای با قربانیان و حامیان آن‌ها داشته باشد و نشان دهد که نسبت به مساله خشونت حساس است. این کمک می‌کند تا دید منفی در جامعه را تغییر دهد و پرسنل مسایل و نیازمندی‌های مربوط به خشونت خانگی را بهتر بشناسند.

تلاش‌ها باید هم به طور منفرد و هم به صورت مجموعه‌ای از برنامه‌ها در کنار هم ادامه داشته باشد

برنامه‌های مستقل به صورت مستقیم با پلیس و نیروهای امنیتی مشارکت دارد و این باعث بهبود واکنش پلیس به موارد خشونت خانگی است و سرویس بهتر به قربانیان را به همراه دارد. درحالی که تغییرات قانونی و گسترده نیازمند برنامه ریزی وسیعی می‌باشد، مانند استراتژی امنیت ملی یا برنامه ریزی عملی برای آن. تمام تلاش‌ها باید هم به بهبود استراتژی کلی و هم به سرویس‌هایی که به زنان و دختران قربانی داده می‌شود، کمک کند.